

РЕШЕНИЕ

№ 26274

гр. София, 29.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4282** по описа за **2026** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Мери Транс 2013“ ЕООД – [населено място], представлявано от управителя М. М. чрез адв. Д. С. срещу Решение № 912/13.03.2026г. по НАХД № 17694/2025г. на СРС, 104 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 862363-Е./14.11.2025г., издадено от директор на офис "К. село" в ТД на НАП С., с което на „Мери Транс 2013“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за извършено административно нарушение по чл.125, ал.1 от ЗДДС. Касаторът развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на съдебни разноски за двете съдебни инстанции.

редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Ответникът - директор на офис "К. село" в ТД на НАП С., чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от

надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 29.10.2025г. в ТД на НАП, офис „К. село“, при извършена проверка било установено, че „Мери Транс 2013“ ЕООД, в качеството си на регистрирано и задължено лице по ЗДДС, не е подало справка-декларация по чл.125, ал.1 от ЗДДС, ведно с отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС, за данъчен период от 01.08.2025 г. до 31.08.2025 г., в законоустановения срок. В настоящия случай за м. август 2025 г. крайният срок за подаване е бил до 15.09.2025 г., включително /14.09.2025 г. е неработен/. Подадена е декларация по ЗДДС и отчетните регистри за процесния данъчен период на 14.10.2025г. с вх.№30Е004147101/14.10.2025г. - със закъснение от 29 дни.

За нарушението е съставен АУАН. Въз основа на съставения акт наказващият орган е издал обжалваното наказателно постановление №862363-F./14.11.2025г., издадено от директор на офис "К. село" в ТД на НАП С., с което на „Мери Транс 2013“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за извършено административно нарушение по чл.125, ал.1 от ЗДДС.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложеното административно наказание е правилно определено в минималния му размер предвиден от закона.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

Фактите по случая са правилно установени от първоинстанционния съд, с оглед събраните по делото доказателства, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е приел, че процесното нарушение е безспорно доказано от обективна страна. Изводите на първоинстанционния съд кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция. Районният съд е провел съдебното дирене, въз основа на което е достигнал до правилен и несъмнен извод, че касационният жалбоподател е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Съдът е изложил подробни мотиви за безспорната доказаност и правилна квалификация на нарушението, както и за липсата на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения.

Отговорността на касационния жалбоподател съгласно издаденото НП е ангажирана за нарушение на разпоредбата на чл.125, ал.1 от ЗДДС. Съгласно разпоредбата на чл.125, ал.1 от ЗДДС /ред. ДВ бр.14 от 2022 г., в сила от 18.02.2022 г., действаща към момента на деянието/ за всеки данъчен период регистрираното по чл. 96, 97, 97а, 99 и чл. 100, ал. 1 и 2 лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124.

Ето защо, настоящият касационен състав напълно споделя изводите на районния съд за доказаност на нарушението. Деянието не обуславя състав на маловажно нарушение, тъй като се касае за нарушение на просто извършване, от категорията на т.нар. формални нарушения, което се осъществява чрез бездействие. От данните по делото не е възможно да бъде направен извод, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от съответния вид, тоест неговата обществена опасност се явява типична, обичайна за това нарушение. Правилно е приложена и санкционната разпоредба на чл.179, ал.1 от ЗДДС. Определеният минимален размер на имуществената санкция от 500 лева е обоснован и справедлив и ще допринесе за постигане

целите, заложи в чл. 12 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 66.47 евро /130 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 912/13.03.2026г. по НАХД № 17694/2025г. на СРС, 104 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 862363-F/14.11.2025г., издадено от директор на офис "К. село" в ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „Мери Транс 2013" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя М. М., да заплати на Национална агенция по приходите съдебни разноси по делото в размер на 66.47 евро /130 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.